

РЕШЕНИЕ

№ 2078

гр. София, 19.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 19.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1380** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на С. И. М. срещу решение № 640 от 28.12.2011 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване” в частта, в която е потвърдено разпореждане № РП – ПОВН – 852 от 07.12.2011 г. на ръководител на контрол по разходите на ДОО за прихващане на вземане на ДОО.

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение на главния директор на СУСО в посочената част е необосновано и е издадено в нарушение на материалния закон. Иска отмяната на обжалвания административен акт.

Ответната страна – ръководителят на Столично управление „Социално осигуряване”, чрез процесуалния си представител юрк. В. поддържа, че жалбата е неоснователна, а обжалваният административен акт е законосъобразен.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

С разпореждане № РВ – ПОВН -2-20 от 13.04.2011 г. на ръководител на контрол по разходите на ДОО е разпоредено лицето С. И. М. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване за периода по болничен лист, както следва: по болничен лист № 3245096 от 14.04.2010 г. до 14.05.2010 г. в размер на 940.71 лева главница. В разпореждането е посочено като правно основание за издаването му нормите на чл.42,

ал. 2 и § 22 о от ПЗР на КСО. В разпореждането е отразено, че трудовото правоотношение на лицето е прекратено на 09.04.2010 г., както и че на С. М. е отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване по заявление, подадено на 09.06.2010 г. с разпореждане № [ЕГН] от 02.07.2010 г., считано от 08.04.2010 г.

Установява се, че цитираното разпореждане е връчено на лицето с писмо с обратна разписка на 02.06.2011 г. С. М. обжалва разпореждането с жалба вх. № РВ – ПОВН 2 – 20 от 21.06.2011 г. пред главния директор на СУСО и пред АССГ. С определение № 3663 от 04.07.2011 г. по адм. дело № 5495/2011 г. по описа на АССГ, I отделение, 10 състав е оставена без разглеждане жалбата на С. И. М. срещу разпореждане № РВ – ПОВН – 2-20 от 13.04.2011 г. поради неизчерпване на задължителния административен ред за обжалване на разпореждането, като е прекратено производството по делото и преписката е изпратена за произнасяне на главния директор на СУ”СО”.

С определение № 430 от 05.08.2011 г. главният директор на СУ „СО” е прекратил производството по жалба вх. № РВ – ПОВН 2-20 от 21.06.2011 г. от С. И. М. срещу разпореждане № РВ – ПОВН – 2-20 от 13.04.2011 г., като е приел, че жалбата е подадена извън 14-дневния срок по чл. 117, ал. 2 от КСО.

Определение № 430 от 05.08.2011 г. на главния директор на СУ „СО” е изпращано на С. И. М. два пъти по пощата с препоръчани писма на посочения в жалбата адрес. Първото писмо, изпратено на 08.08.2011 г. с известие за доставяне № 430 (баркод АКМ и БМ експрес 1100013936849) е върнато обратно на 30.08.2011 г. с отбелязване „непотърсен”. Второто писмо е изпратено на 01.09.2011 г. (баркод АК М и БМ Е. 1100013936775 и върнато обратно на подателя – СУСО на 03.10.2011 г. с отбелязване непотърсен. Определението е връчено по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК чрез поставяне на съобщение до адресата на таблото за обявления на СУ, като поставянето на обявлението е удостоверено с протокол № 57 от 05.10.2011 г., а свалянето на обявлението с протокол № 57 А от 13.10.2011 г. Прието е, че определение № 430 от 05.08.2011 г. на главния директор на СУСО е редовно връчено на 13.10.2011 г. и срокът за обжалването му е изтекъл на 21.10.2011 г.

С разпореждане № РП – ПОВН - 852 от 07.12.2011 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО е разпоредено: 1. да се прихване вземане на ДОО, произтичащо от получена от С. И. М. сума в размер на 940,71 лева, установено по основание и размер с разпореждане № РВ – ПОВН – 2-20 от 13.04.2011 г. от изискуемо вземане на лицето от ДОО ,представляващо лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване до размера на задължението; 2. от лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване на С. И. М. да се удържи сума в размер на 940,71 лева, като се удържа сума в размер на 105 лева месечно, както и дължимата лихва до окончателното погасяване на задължението.

От С. И. М. е подадена жалба вх. № РП – ПОВН -852/1 от 14.12.2011 г. до главния директор на СУСО срещу разпореждане № РП – ПОВН – 852 от 07.12.2011 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, както и срещу разпореждане № РП – ПОВН – 2- 20 от 13.04.2011 г.

С решение № 640 от 28.12.2011 г. на главния директор на СУСО е оставена без разглеждане жалбата на С. И. М. в частта, в която се оспорва разпореждане № РВ – ПОВН – 2-20 от 13.04.2011 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО като недопустима и е отхвърлена жалбата на лицето в частта, с която се оспорва разпореждане № РП – ПОВН – 852 от 07.12.2011 г. на ръководителя на контрола по

разходите на ДОО.

Решение № 640 от 28.12.2011 г. на главния директор на СУСО е връчено на адресата си на 18.01.2012 г., като същият е подал жалба до АССГ с вх. № 1159 от 17.01.2012 г., по която е образувано адм. дело № 516/2012 г. Предмет на оспорване по цитираното адм. дело е жалбата на С. И. М. срещу решение № 640 от 28.12.2011 г. на главния директор на СУСО в частта, в която е оставена без разглеждане жалбата му срещу разпореждане № РВ– ПОВН – 13.04.2011 г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО. В останалата си част производството по делото е разделено и е образувано настоящото адм. дело № 1380/2012 г. по описа на АССГ, I отделение, IV състав.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 640 от 28.12.2011 г. на главния директор на СУСО в оспорената му част е връчено на адресата си на 18.01.2012 г., което означава, че жалбата на С. И. М. се явява подадена в срок и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Главният директор на СУ „СО” е действал в рамките на териториалните, материалните и правомощията си по степен съобразно чл. 117 от КС, като е разгледал подлежащ на задължителен административен контрол акт – разпореждане № РП – ПОВН – 852 от 07.12.2011 г. Оспореното решение е издадено в предписаната от закона писмена форма по чл. 117, ал. 3 и чл. 59, ал.1 от АПК и съдържа всички изискуеми реквизити.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено при правилно прилагане на материалния закон. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че разпореждане № РП – ПОВН – 852 от 07.12.2011 г. на ръководителя на контрола на разходите по ДОО е издадено, без да е налице влязло в сила разпореждане № РВ – ПОВН – 2-20 от 13.04.2011 г. Към дата 07.12.2011 г. разпореждане № РВ – ПОВН – 2-20 от 13.04.2011 г. за възстановяване на недобросъвестно получено обезщетение за временна неработоспособност за периода от 14.04.2010 г. до 14.05.2010 г. в размер на 940,71 лева е влязло в законна сила. По делото са налице данни, че жалбата на С. И. М. срещу разпореждане № РВ – ПОВН -2-20 от 13.04.2011 г., подадена до главния директор на СУСО е просрочена и с определение от 05.08.2011 г. на главния директор на СУСО производството по жалбата е прекратено. Определението за прекратяване е влязло в сила на 21.10.2011 г. Следователно, към датата 07.12.2011 г. разпореждане № РВ – ПОВН -2-20 от 13.04.2011 г. е станало стабилен административен акт и е породило правни последици, т.е. за жалбоподателя е възникнало задължение да възстанови недобросъвестно получена сума – парично обезщетение за временна неработоспособност. Въпросът дали

е дължима или не посочената сума, респ. дали е налице недобросъвестност у лицето във връзка с полученото парично обезщетение не може да бъде обсъждан в рамките на настоящото съдебно производство, тъй като разпореждане № РВ – ПОВН – 2-20 от 13.04.2011 г. е влязло в сила.

Предмет на разглеждане в рамките на настоящото производство е извършеното от органа прихващане с разпореждане № РП – ПОВН – 852 от 07.12.2011 г. Прихващането е способ за погасяване на две насрещни задължения до размера на по-малкото от тях, т.е. погасяване на едно задължение чрез приспадане на насрещното вземане, което длъжникът има към своя кредитор, в резултат на което може да се постигне пълно или частично погасяване на задължението в зависимост от техния размер. Нормата на чл. 114, ал. 4 от КСО предвижда прилагането на института на прихващането. Основните материалноправни предпоставки за извършване на прихващане са уредени в ЗЗД, като те са: 1. наличие на две насрещни задължения; 2. идентичност на субектите по двете правоотношения; 3. еднородност на двете задължения; 4. изискуемост на вземането на страната, която прави изявление за прихващане и 5. ликвидност на вземането, т.е. вземането да е установено по основание и размер.

В процесния случай правилно е прието от административния орган, че към датата на постановяване на разпореждане № РП – ПОВН – 852 от 07.12.2011 г. вземането на ДОО е изискуемо и ликвидно, тъй като е установено с влязъл в сила административен акт за възстановяване на недобросъвестно получено от жалбоподателя парично обезщетение от ДОО.

Видно от мотивите на разпореждане № РВ – ПОВН – 2-20 от 13.04.2011 г. като правно основание за прекратяване на изплащането на парично обезщетение за временна неработоспособност е посочена нормата на чл. 42, ал. 2 и § 22 от ПЗР на КСО – паричното обезщетение за временна неработоспособност не се изплаща на лица, които получават пенсия или обезщетение за оставане без работа, изплащано по КТ, ЗДСл и ЗВО. Посочен е периодът на изплащане на обезщетението – 14.04.2010 г. до 14.05.2010 г., като на лицето С. И. М. е отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване по подадено от него заявление от 09.06.2010 г. с разпореждане № [ЕГН] от 02.07.2010 г., считано от 08.04.2010 г. В разпореждането от 13.04.2011 г. е посочена и дължимата сума за възстановяване в размер на 940,71 лева.

Следователно, вземането на оспорвания от ДОО, прихванато за частично погасяване на задължението му, възниква на основание отпусната с разпореждане № [ЕГН] от 02.07.2010 г. пенсия за инвалидност поради общо заболяване. С отпускането на пенсията вземането на жалбоподателя от ДОО става изискуемо, а с определяне на размера на пенсията вземането става и ликвидно, т.е. установено по основание и размер.

Това означава, че са налице всички предпоставки за извършеното прихващане съгласно разпореждане № РП – ПОВН – 852 от 07.12.2011 г. Предвид хипотезата на чл.114, ал. 4 от КСО и след констатация, че задължението по разпореждане № РВ- ПОВН – 2-20 от 13.04.2011 г. не е погасено доброволно в дадения 14-дневен срок, не е разсрочено по реда на чл.116 от КСО, а е установено изискуемо вземане на лицето, представляващо лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, и за ръководителя на контрола по разходите на ДОО е възникнало правото на прихващане. Правилно при издаване на разпореждането ръководителят на контрола по приходите на ДОО е определил размер на удръжката съгласно нормата на чл.85, ал.1, т. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж.

По така изложените съображения оспореното решение на главния директор на СУСО в частта, в която е потвърдено разпореждане № РП – ПОВН – 852 от 07.12.2011 г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО е издадено при правилно прилагане на материалния закон.

Неотносимо към спора се явява представеното в открито съдебно заседание заверено копие от определение № 2088 от 24.06.2010 г. по адм. дело № 4182/2010 г. по описа на АССГ, 33 състав, тъй като то се отнася до отмяна на разпореждане № СП – 548 от 20.05.2010 г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при СУСО, с което е спряно изплащането на обезщетение по болничен лист № 3245096, сер. А-2008 г., издаден на С. И. М. от УМБАЛ „Ц. Й.” и органът е задължен да възобнови производството по изплащане на обезщетението. След влизане в сила на определението посоченото парично обезщетение за временна неработоспособност е било изплатено на жалбоподателя.

Неоснователно е и позоваването от страна на лицето на разпореждане № 212 -600817 от 19.08.2010 г., с което е разпоредено възстановяването на добросъвестно получени парични обезщетения за безработица за периода от 14.04.2010 г. до 13.05.2010 г. в размер на 240,00 лева. Касае се възстановяване на други изплатени парични суми – обезщетения за безработица за същия период, но цитираното разпореждане, както и документите за изплащането на посочената сума нямат отношение към предмета на оспорване в настоящото производство.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. М. срещу решение № 640 от 28.12.2011 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване” в частта, в която е потвърдено разпореждане № РП – ПОВН – 852 от 07.12.2011 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за прихващане на вземане на ДОО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: